

KLACHTENCOMMISSIE

ONAFHANKELIJK ORGAAN VAN EMERGIS, CENTRUM VOOR GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

POSTADRES
Postbus 253
4460 AR Goes

BEZOEKADRES
Oostmolenweg 101
Kloetinge

Telefoon 0113 26 72 36

UITSpraak

INZAKE Klaagschrift

DATUM 18 maart 2020

ONS KENMERK 20.020/RR/CS

Inleiding

De externe klachtencommissie heeft op 18 maart 2020 een zitting gehouden over de klacht van:

i, (hierna klager) bijgestaan door
patiëntenvertrouwenspersoon (hierna: PVP).

Op die zitting is klager niet verschenen. Wel is de PVP verschenen. Die ochtend was er nog telefonisch contact met klager waarbij hij te kennen gaf te zullen verschijnen. Bij het begin van de hoorzitting is getracht klager telefonisch te bereiken, hetgeen mislukte. De aanvang van de zitting is 15 minuten uitgesteld. Toen duidelijk werd, dat klager niet zou verschijnen is de PVP vertrokken. Wel heeft zij nog twee schriftelijke stukken overhandigd, te weten een toelichting op de klacht en een onderbouwing van het verzoek tot schadevergoeding.

Op de zitting zijn gehoord:

-
-

De klachtencommissie bestond uit:

1. . vertegenwoordiger cliëntenperspectief;
2. . psychiater;
3. , voorzitter.

Als ambtelijk secretaris fungeerde mevrouw

Het verloop van de procedure

4. Klager heeft op 6 maart 2020 een klaagschrift ingediend tegen "het tegen mijn wil indienen van medicatie" en ook heeft hij verzocht een billijke schadevergoeding toe te kennen op grond van artikel 10:11 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (verder: WvGGZ);
5. Klager heeft toestemming verleend tot inzage van zijn medisch dossier;
6. Klager heeft in dat klaagschrift ook gevraagd de beslissing van de zorgverantwoordelijke te schorsen, onder verwijzing naar artikel 10:11 WvGGZ;
7. De voorzitter van de klachtencommissie heeft op 10 maart 2020 de ontvangst van klacht schriftelijk bevestigd en tevens medegedeeld dat de beslissing tot het

De klachtencommissie is belast met het beslissen op klachten als bedoeld in art. 41 lid 1 BOPZ en in art. 10 WvGGZ. Voor Emergis worden ook klachten behandeld in het kader van de wet Wkkgz, WMO en Jeugdwet.

- verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie wordt geschorst;
8. Beklaagden zijn in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen. Zij hebben samen één verweerschrift opgesteld, dat op 17 maart 2020 ontvangen;
 9. De klacht en het verzoek zijn behandeld op de hoorzitting van 18 maart 2020;
 10. De klachtencommissie heeft de hoorzitting besloten met de mededeling dat de beslissing zo spoedig mogelijk volgt en dat deze geanonimiseerd openbaar zal worden gemaakt.

De feiten

Klager en beklagden zijn het over het navolgende eens.

11. De rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 21 februari 2020 een beschikking gegeven, inhoudende de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel ten aanzien van klager tot en met 13 maart 2020;
12. In die beschikking is opgenomen onder 3.5:
"De rechtbank is van oordeel dat de in de crisismaatregel genoemde zorg, te weten: het toedienen van vocht, voeding en medicatie (...) noodzakelijk is om nadeel af te wenden"
(...) "In dat verband overweegt de rechtbank dat betrokkene (dat wil zeggen klager, RR) weliswaar instemt met voortzetting van zijn verblijf bij de Stichting Emergis, maar dat hij weigert om de noodzakelijke geachte medicatie in te nemen. Aangezien naar het oordeel van de rechtbank verder voldoende is gebleken dat het innemen van medicatie een cruciaal onderdeel vormt van de noodzakelijk geachte behandeling, is het vrijwillig kader niet afdoende voor het wegnemen van de uit de psychische stoornis voortkomende gevaren. De rechtbank acht het dan ook van belang dat betrokkene in gesprek zal gaan met de psychiater over het instellen en toedienen van de medicatie";
13. Bij de uitvoering van de crisismaatregel verbleef klager in het psychiatrisch ziekenhuis Emergis;
14. Beklaagde was toen zijn behandelaar;
15. Beklaagde en beklagde hebben als zorgverantwoordelijken een document opgemaakt met het onderwerp "Beslissing verlenen verplichte zorg" waarin is uiteengezet dat wordt overgegaan tot toedienen van medicatie onder dwang en waarin één en ander is gemotiveerd. Dit document is van 4 maart 2020;
16. Die beslissing is aan klager medegedeeld, waarna klager uit Emergis is weggelopen;
17. Klager is op 6 maart 2020 vanuit de Van der Hoevenkliniek naar Emergis overgebracht;
18. In Emergis is hij ondergebracht op de separeerafdeling;
19. Daar heeft klager onder dwang/drang medicatie ingenomen.

De standpunten

1. Klager heeft in de toelichting op de klacht gesteld, dat hij van mening is, dat hij geen medicatie nodig heeft en dat hij trauma's heeft uit het verleden. In het verleden is hij een poos gefixeerd geweest en hij heeft toen meerdere malen injecties gekregen, waardoor hij bang is geworden voor injecties. Klager vindt het onduidelijk of er op 6 maart 2020 sprake is van noodmedicatie of van dwangmedicatie. Bovendien ook was er toen absoluut geen sprake van dreiging of agressie van de kant van klager, waardoor er geen dwang of drang zou moeten worden toegepast.
2. Beklaagden hebben in hun verweerschrift aangegeven dat de dwangbehandeling moest worden toegepast ter preventie van intern gevaar. Dit is in het verweerschrift verder onderbouwd met een aantal passages uit de behandel- en

voortgangsrapportages.

3. Beklaagden hebben tijdens de zitting aangevoerd, dat zij bekend zijn met de angst van klager over het krijgen van injecties. Juist daarom hebben zij langdurig geprobeerd om met klager in gesprek te komen over het gebruik van medicatie in orale vorm. Maar ook dat wenste klager niet. Bovendien hebben klagers daaraan toegevoegd, dat de beschikking van de rechter al inhoudt, dat er medicatie nodig is om klager te genezen.

De beoordeling

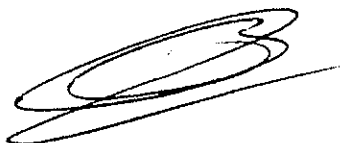
1. Op grond van artikel 10:3 van de Wvvgz kan klager klagen over de toepassing van een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg, als bedoeld in artikel 8:9 van die wet. Hij is in zoverre ontvankelijk in zijn klacht. Op grond van artikel 10:11 van diezelfde wet kan hij gelijktijdig met de klacht verzoeken om een schadevergoeding.
2. Artikel 10:3 van de Wvvgz geeft de mogelijkheid om te klagen. In dat artikel is tevens bepaald, dat de klacht gemotiveerd moet worden. Die motivering ontbreekt. De klacht houdt niet meer in dan dat er een klacht is ingediend tegen de beslissing van beklagden over de verplichte zorg inhoudende het tegen de wil van klager toedienen van medicatie. Pas in de toelichting op de klacht komt met name naar voren, dat klager bang is voor injecties. Daarover zal de klachtencommissie een oordeel geven.
3. Uitgangspunt is de beschikking van de rechtbank waarin is bepaald dat de crisismaatregel mag worden voortgezet. Onder verwijzing naar hetgeen hierboven onder "De feiten" over de inhoud van die beschikking is opgenomen, was het de bedoeling dat klager medicatie moest krijgen. In de Beslissing verlenen verplichte zorg is gemotiveerd aangegeven dat klager de medicatie weigert en dat vanwege de onhoudbare toestand vanwege fysieke en verbale bedreigingen over moest worden gegaan tot dwangbehandeling. Op de zitting is aannemelijk geworden dat beklagden hebben onderkend dat er bij klager angst was voor injecties. Dat past ook bij de rapportages waaruit is op te maken, dat er volop op klager is ingesproken om hem op vrijwillige basis orale medicatie te laten gebruiken. Gebleken is dat klager ook orale medicatie weigerde. Ofschoon klager angst heeft voor injecties, is dat geen reden om niet op enig moment over te gaan tot dwangmedicatie. De klacht wordt daarom ongegrond verklaard.
4. Of er op 6 maart 2020 sprake is van noodmedicatie of dwangmedicatie valt buiten de beoordeling van deze klacht. De klacht betreft namelijk alleen de Beslissing verlenen verplichte zorg. Of er een specifieke beslissing voor het toepassen van noodmedicatie ontbreekt valt om dezelfde reden buiten de beoordeling van de klacht. Dat het voor een patiënt onduidelijk is wat er met hem gebeurt is overigens wel te betreuren.
5. Nu de klacht ongegrond wordt verklaard is er ook geen grond voor schadevergoeding en zal het verzoek worden afgewezen.

De beslissing

De commissie verklaart de klacht ongegrond.
De commissie wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Aldus besloten op 23 maart 2020.

Namens de klachtencommissie,

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

voorzitter

Betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande kunnen binnen 6 weken na de dag waarop deze beslissing van de klachtencommissie is medegedeeld een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechtbank Zeeland-West-Brabant ter verkrijging van een beslissing over de klacht.